

Aquest tren l'hem de cobrir!

En aquestes darreres setmanes s'ha parlat molt, i bé, del projecte de cobriment de la via del tren (línia Barcelona-Portbou) al seu pas per Granollers. No endebades la nostra ciutat, tot i la millora que va significar per al seu creixement el trasllat de la mateixa via fèrria des del que ara és el carrer Girona fins a l'actual emplaçament, continua «empresonada» entre aquesta infraestructura de comunicació i la riera del Congost. Però mentre el fet natural és insuperable, el fet humà pot canviar i, sens dubte, Granollers ho necessita per aconseguir una trama urbana més assequible, sense tants entrebancs, on la interrelació entre barris sigui més natural i fàcil. En definitiva, el cobriment de la via del tren ha d'acabar comportant l'eixamplament de la ciutat i un canvi de fesomia transcendental. Granollers tindrà un abans i un després amb aquesta gran obra...

L'objectiu, doncs, el coneixem tots. Generacions de granollers n'han parlat i podríem dir que l'han somiat. Políticament tampoc es pot parlar de cap novetat (recordem, entre altres iniciatives, el projecte que en el mandat de Convergència i Unió de 1992 a 1995 es va encarregar a l'arquitecte Torras Capell o, recentment, la proposta del nostre grup municipal d'inclusió d'una partida en el pressupost d'enguany). És clar, per tant, que en la gènesi de la qüestió només hi podem trobar unanimitats i adhesions de tota mena. Granollers necessita aquesta obra i, més enllà de paternitats políticament interessades, el que cal és trobar el camí definitiu per executar-la. I això sí que és difícil. Preveure una necessitat tan evident com aquesta no té cap mèrit,

fins i tot podríem dir que és obligació d'un governant preveure-la. Per contra, on rau la complexitat, on es demostra la capacitat de gestió i l'eficàcia dels dirigents, és en la fase executiva d'un determinat projecte, és a dir, la planificació urbanística i la recerca del finançament esdevenen imprescindibles per aconseguir que l'objectiu acabi essent una realitat...

Granollers ha tingut en el passat altres temes (estem pensant en els estudis universitaris, per buscar un exemple) tan evidents i volguts com aquest: temes que anomenem de ciutat i que, en canvi, no han esdevingut realitat. També hem viscut i vivim altres obres prou importants com el teatre o les rondes que, tot i veure-les acabades, hauran patit massa complicacions i excessiu retard... En el cobriment de la via del tren no es poden repetir els mateixos errors. Cal assumir el repte amb absolut convenciment i demostrar allà on calgui el projecte és absolutament necessari. El fet que a Barcelona, Madrid o Brussel·les no governin els mateixos que a la plaça de la Porxada, no ha de suposar cap inconvenient. El màxim responsable polític de la ciutat haurà de viatjar en positiu i transmetre l'ambició de tota la ciutat. No podem permetre que els temes, per difícils que puguin ser, quedin adormits o aturats per manca d'il·lusió o energia. Si cal fer-nos pesats ens en fem i si volem entusiasmar els interlocutors, haurem d'aportar passió des del primer moment, sense caure en tecnicismes i falses polèmiques institucionals que no condueixen a res... Granollers necessita creure en un projecte com aquest i prendre il·lusió col·lectiva en una obra que pot canviar moltes coses. Si temps enrere ens han passat de llarg trens i no els hem sabut aprofitar, ara cal que aquest sí que el deixem passar, però abans, l'hem de cobrir!

Ramon Daví i Navarro

Portaveu del grup municipal de CIU

Ayuntamiento viene de "ayuntar", conjuntar esfuerzos, y en modo alguno puede dársele el significado de tribu o bandería que actúa por su cuenta y riesgo, tratando de servir bajas pasiones partidistas o deseos de grupúsculos minoritarios de presión que choquen con lo que interesa a la inmensa mayoría de aquellos para los que los 25 regidores del Consistorio somos voz legal y debemos ser también referente ético y estético.

No podemos ignorar que determinados medios de comunicación sólo persiguen el titular escandaloso que proporciona el enfrentamiento entre las diferentes opciones políticas que dan cuerpo al Ayuntamiento. Como también debemos saber que en muchas ocasiones, algunos cometen el error cívico de hablar o actuar solamente para que su voz se oiga o se lea en esos medios, creyendo que así están haciendo una buena oposición. Nada más alejado de la realidad, puesto que la verdadera oposición es el trabajo constante que,

aunque sordo y callado la mayor parte de las veces, e imperceptible para esos medios y por ende para el gran público, arroja resultados sólidos para el futuro de la ciudad.

Entender el ejercicio de la oposición como un pugilato sin límite de tiempo en busca del "kao" técnico del adversario, o como una gota malaya que lo desacredite y lo erosione hasta invalidarlo, carece de la grandeza política que tanto están echando de menos los ciudadanos en quienes han votado para que les sirvan. Si así fuera, la política sería un auténtico juego de pícaros en el que no valdría la pena permanecer ni un minuto. Los componentes del Consistorio tenemos el deber de ennoblecer el día a día de la tarea política y en modo alguno convertirla en permanente pelea callejera.

Francisco Mora

Portavoz del Grupo Municipal Popular